

И ВЪ ТОЗИ ЧАСЪ, КОГАТО СЪ ПРОТЯЖНА БЕЗНАДЕЖНОСТЪ

безславно небесата отдръпватъ се назадъ
къмъ нѣкаква далечна, трагична безконечность —
азъ нося свойтъ стѣпки загубенъ въ тъмента градъ.
Къмъ нѣкаква далечна, трагична безконечность
залѣзва улицата, грѣшниятъ площадъ —
и все лстятъ вечерни жени съ продажна нѣжность
по черни тротуари —

Не си отъ този свѣтъ!

О все лстятъ вечерни жени съ продажна нѣжность . .
— като кошмаръ страхотенъ срѣдъ тишина гробовна
Реалността — нелѣпа, свирѣпа и върховна —
изправа се надъ тебе въ злокобна безметежность.
Реалността нелѣпа, свирѣпа и върховна
изрича твоята присжда съ горда нѣжность:
— сними отъ свойто рамо порфирата тжовна
и отстѣпи къмъ тиха монашеска безгрѣшность! —